

Bu sayımızda yine bir öykü yazmanızı istiyoruz. Bize göndereceğiniz öykülerden birini ya da birkaçını seçerek Şubat 2002 sayımızda yayımlayacağız. Öyküyü yazmak için ilk olarak bu fotoğrafı inceleyin. Aklınıza nasıl bir öykü geliyor? Daha sonra yapmanız gereken, tasarladığınız öyküyü en güzel yazınızla bir kâğıda aktarıp bize göndermek.

A d r e s
Bilim Çocuk Dergisi PK 156 06100 Kavaklıdere Ankara

öyküleriniz. . . şiiirleriniz. . .

Bacağı Kısalan Çocuğun Zaferi

Yıl 3050. Daha 14 yaşındayım. Ekim 13.633 sayılı Bilim Çocuk Dergisi'nde bir haber okuyorum. 23 Nisan 3051 tarihinde, Türkiye tarafından Sezer 19 gezegeninde (iki yıl önce bir Bilim Çocuk okuru tarafından keşfedilmişti) Dünya Çocuklar Bisiklet Şampiyonası'nın düzenleneceği ve yarışmada birinci gelene M-891 uzay aracının verileceği yazıyordu. Bu yazı ilgimi çekmişti ve ben o uzay aracının benim olmasını istiyordum. Fakat bir sorunun vardı: bacak kısalığı hastalığı. Bacağımın biri diğerine göre 10 cm kısaydı ve yıllar geçtikçe kısaltmaya devam ediyordu. Bu durumda asla bisiklet kullanamazdım. Çareyi Bilim Çocuk Dergisi'ne yazmakta buldum. Dardımı anlattım ve benim için pedalları ayarlanabilen bir bisiklet yapmalarını istedim. İsteğim geri çevrilmedi ve bisiklet ünlü Sezer-TÜBİTAK laboratuvarlarında yapıldı.

Artık yarışabileceğim bir bisikletim vardı. Hemen antreNmanlara başladım. Arkadaşlarımla çeşitli yarışmalar yapıyorduk. Ama ben hiçbir yarışmayı kazanamıyordum. Bir şeyler ters gidiyordu sanki. Çevremdeki herkes benim boş hayaller peşinde koştuğumu ve o uzay aracını unutmam gerektiğin söylüyordu. Fakat ben azimle çalışmaya devam ettim. Sonunda büyük gün geldi, çatı. Gezegen BİLTEK-E19 uzay aracıyla gittim. Gezegen her zamanki gibi güzel ve gizemliydi. Burayı daha önce hiç bu kadar kalabalık görmemiştim. Yarışa az bir zaman kalmıştı ve yarış başladı. Binlerce çocuk aynı anda pedalları çevirmeye başladı. Bense heyecanımdan yerimde kalakaldım. Bir süre sonra heyecanım geçti ve bisikleti sürmeye başladım. Bisiklet inanılmaz bir şekilde hızlı gidiyordu. Sanki uçuyordum. Yarışmanın birincisi ben olmuştum. Bisikletin bu gezegende neden bu kadar hızlı gittiğini sonradan öğrendim. Bisiklet Sezer-19 gezegeninin yerçekimine göre tasarlanmıştı. Azim ve teknoloji beraberinde zaferi getirmişti. O günden sonra her yıl M-891 uzay aracımınla Sezer-19 gezegenine gelir, o güzelim günlerimi, güzelim mavi gezegenime bakarak hatırlarım.

Emre Coşkunoglu

Oktay Sinan Hamzaoglu İlköğretim Okulu 8-A İstanbul

Renkli Dünya

Bu dünya bambaşka, bu dünya çok değişik. Her taraf yemyeşil, her taraf rengârenk; gece olunca gökyüzü hep yıldızlarla doluyor. Bu dünyada kim yaşamak istemez ki! Bu dünyada hep iyi insanlar yaşıyormuş. Bunun gibi bir iyi adam bisikletiyle işyerine gidiyormuş. Adamın adı Barış'mış, işi de Renkli Dünya Fabrikası'nda yıldız üretmekmiş. Bir gün değişik renkte, değişik şekillerde yıldızlar çıkartmak aklına gelmiş. Hep aynı yıldızlardan bıkmış. Bu dünyanın Cumhurbaşkanı, bir gün bir yarışma açmış. Yarışmanın konusu değişik renk ve şekillerde yıldızlar yapmakmış. Bu yarışmaya her taraftan yıldız fabrikaları katılmış. E, tabii bizim Renkli Dünyamız da katılmış. Kazanan fabrikada çalışan herkese yemyeşil bir orman içinde iki katlı daireler verilecekmış. Barış'ın her zaman yanında taşıdığı kalp şeklinde bir yıldız varmış. Bu, ona uğur getirirmiş. Yarışmada Gökkuşaağı Fabrikası üçüncü, Renkli Dünya Fabrikası ikinci, Işıltı Fabrikası da birinci olmuş. Barış bu duruma çok üzülmemiş. Çünkü ikinci olmuş, "Bu az bir şey mi?" diye düşünmüş. Cebindeki o küçük kalbi çıkarıp gülümsemiş. Bir anda bütün yıldızlar Barış'ı öpüp gitmişler. Barış bundan çok mutluluk duymuş ve işine devam etmiş.

Elif Yıldırım

Dumlupınar İlköğretim Okulu Derince İzmit

Çikolata Ağacım

Ben bisiklet almak için para biriktiriyordum. En sonunda bir bisiklet aldım. Bisiklet sürmeyi çok seviyorum. Bisikletimi her gün balkona bırakıyorum. Yine bir gece balkondaki bisikletime baktım ve uyumaya gittim. Akşam balkondaki gürültüyle uyandık. Hepimiz balkon kapısına doğru yöneldik. Bir de baktım ki babam bisikletle uzaya uçuyor. "Beni aşağı indirin." diyordu. Aradan birkaç gün geçti. Bir akşam ne göreyim? Bisikletle birlikte babam geri geliyor. Eve geldi, bize uzayla ilgili pek çok şey anlattı. Bana uzaylılardan getirdiği bir tohum verdi. Tohumu akşam toprağa gömdüm. Sabah oldu, bahçeye baktım ki, bir de ne göreyim? Daha dün ektiğim tohum büyümekle kalmamış, dallarında her çeşit çikolata ve gofretler vardı. Hemen bahçeye çıktım. Ağaca bakıp gözlerimi ovuşturdum. Ağaç hâlâ bana bakıyor gibiydi. Hemen birkaç çikolata aldım, gittim. Birden küt diye bir ses duydum. Gözlerimi açtığımda yerdeydim. Meğer rüya görmüşüm.

Umut Burkay Coşkun

Eczacıbaşı İlköğretim Okulu 3-C Kartal İstanbul